

“คิดดี” หรือ “คิดบวก”

ก่อนอื่น ต้องขอแสดงความยินดีกับน้องๆ บัณฑิตใหม่ทุกท่าน

ในโอกาสที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ นี้:ครับ ซึ่งจุลสารฉบับนี้ตรงกับพิธีพระราชทานปริญญาบัตรพอดี:ครับ และเชื่อว่า น้องๆ ทุกคนคงจะได้ทำงาน หรือเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นกันแล้ว:ครับ หรือหากมองอีกด้านหนึ่งก็คือว่า น้องๆ เริ่มจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นอีกระดับและกำลังก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่อย่างเต็มตัวแล้ว ผมจึงคิดว่า น่าจะเขียนเรื่องที่เป็นข้อคิดให้กับน้องๆ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้น บทความในวันนี้ จะเป็นเรื่องของการ “คิดดี” หรือ “คิดบวก”

เราคงได้ยินกันเป็นประจำนะครับว่า เราควรจะ “คิดดี” หรือ “คิดในด้านบวก” กันมาบ่อยๆ แต่หลายๆ คนอาจจะบอกว่า พูดง่ายๆ แต่เวลาทำเนี่ยมันยากนะ ไอ้การที่จะคิดดีเนี่ย ผมขอนำเรื่องที่ พระอาจารย์ประสงค์ ปริบูรณ์ ได้เขียนไว้ในหนังสือ “หักทอกเป็นดอกไม้” มาลงให้อ่านกันนะครับ พร้อมทั้งขออนุญาตพระอาจารย์ประสงค์ด้วยครับ เรื่องที่ขอนำมาถ่ายทอด “หนุ่มานกับมัจฉานุ” ในวรรณคดี “รามเกียรติ์”

พหนุ่มาน บุกรุงลงกา ก็เอาก้อนหินไปถนอมทะเลทำสะพานเพื่อจะได้ข้ามไปกรุงลงกา แต่ถนอมเท่าไรก็ไม่เต็ม ไม่เป็นสะพานสักที เลยกระโดดลงน้ำไปดู เจอนางเงือกกำลังพาบวิวารชนหินอยู่ใต้น้ำ จึงเกิดการต่อสู้กัน ขณะที่สู้กันไปมา นั้น ก็เกิดชอบใจกันในที่สุดหนุ่มานก็ได้นางเงือกเป็นภรรยา จากนั้นหนุ่มานก็ติดตามพระลักษมณ์พระราม ต่อมาพระรามถูกโมจรพาลักพาตัวไปเมื่อบาดาล หนุ่มานตามไปช่วย พอลงไปบ๊ีบ กลับเจอสัตว์ประหลาดตัวหนึ่ง ตัวเป็นลิง หางเป็นปลา ชื่อ “มัจฉานุ” ขวางทางไม่ให้ผ่าน จึงเกิดการต่อสู้กัน

ขณะที่ต่อสู้กันนั้น มัจฉานุ ขวางอาวุธใส่หนุ่มานกลับกลายเป็น ช้าวตอก ดอกไม้ พอหนุ่มานขวางอาวุธใส่มัจฉานุ กลายเป็นชนมนมเนย ทั้งสองจึงได้สอบถามกันถึงที่มาที่ไป จึงทราบว่าเป็นพ่อลูกกันที่เกิดจากนางเงือกนั่นเอง

พระอาจารย์ประสงค์กล่าวว่าผู้รู้ให้ข้อคิดเรื่องนี้ว่า

เวลาที่เด็กๆ เขามาว่า หรือตำเรา

ให้เรามองว่าเป็นช้าวตอกดอกไม้ ว่านี่เขารักเรา เขาบูชาเรา

พอผู้ใหญ่มาว่า มาเตือนเรา

เขาจึงคอยมาเตือนเรา กล่าวไว้ เราจะเป็นผู้ใหญ่ที่เสียหาย

ก็ให้สาธุ ขอขอบคุณเขา ให้มองว่า คำเตือนนั้น เปรียบเสมือน ชนม นม เนย

เวลาหัวหน้าเตือนเรา

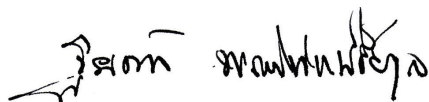
แสดงว่าเขารักเรา เขาเป็นห่วงเรา เขากล่าวไว้เราจะเสียหาย

ก็ให้มองว่า เป็นชนมนมเนย ได้ประโยชน์

พอลูกน้องมาเตือนเรา

ก็ให้นึกว่า เป็นช้าวตอก ดอกไม้

แน่นอนว่า น้องๆ ที่กำลังทำงานนั้น จะต้องเจอหัวหน้า หรืออาจจะจะมีลูกน้อง หากทั้งสองนั้นมาเตือนเรา ก็ขอให้คิดว่า เป็นชนมนมเนย และช้าวตอกดอกไม้ ทำให้จิตใจเราสบาย หากจิตใจเราไปชุ่นมัวต่อคำเตือนหรือติเตียน ย่อมทำให้เกิดความไม่พอใจหรือความโกรธได้ และจะกระเทือนมาถึงหน้าที่การงานที่เรา กำลังปฏิบัติอยู่ และอาจนำไปสู่อุบัติเหตุได้ ดังนั้น การฝึกการคิดดีนั้น สามารถที่จะกระทำกันได้ด้วยการตั้งใจเสมอ อันที่จริงแล้ว ผมมีตัวอย่างจากพระอาจารย์ประสงค์ อีกหลายเรื่องที่จะนำมาเล่าสู่กันฟัง เพื่อให้เป็นการนำไปสู่การคิดบวก แต่หน้ากระดาษจำกัด จึงขอยกต่อไปฉบับหน้า ผมขอยกตัวอย่างเรื่องบางเรื่องที่จะนำมาเล่าสู่กันฟัง เช่น “หลงพ้อดีเนาะ” “ฆ่าอะไรได้ อยู่เป็นสุข” “หนามนิ่มที่ฆ่าเป็น” เป็นต้นนะครับ

(นาย รวยฉฉฉ พรพิทักษ์ชัยกุล)

นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี